

Federico Fellini

19/03/2009

8 1/2

Otto e mezzo, 1963.
Itàlia, Cineriz. B/N. 140 min.

Guió : Federico Fellini
Repartiment: Marcello Mastroianni, Claudia Cardinale, Anouk Aimée, Sandra Milo, Rossella Falk, Barbara Steele, Madeleine Lebeau
Fotografia : Gianni de Venanzo
Banda sonora: Alberto Bartolomei, Mario Faraoni

Presentació a càrrec de Josep Maria Clavaguera

Reconegut com un dels més grans directors italians de tots els temps, el seu cinema de tall clàssic però alhora avantguardista i fidel retrat del seu temps, ens ha deixat pel·lícules inoblidables com "La Strada", "La Dolce Vita", "Amarcord" o "8 i mig". Sempre envoltat de grans professionals a tots els nivells i amb la fascinació dels seus actors/actrius fetitxe : Giuletta Masina i Marcello Mastroianni, les seves són pel·lícules que descriuen la societat italiana de la postguerra amb referències al neorealisme imperant a l'època però sempre amb un estil únic i molt personal. A "Otto e mezzo", Fellini ens explica les diferents dificultats d'un director durant el rodatge d'una pel·lícula. Interpretada per Mastroianni (alter ego de l'autor), és una clara crítica a la indústria del cinema, així com també una autoreflexió sobre la seva pròpia obra.

Ingmar Bergman

16/04/2009

Persona

Persona, 1966.
Suècia, B/N. 85 min.

Guió : Ingmar Bergman
Repartiment: Bibi Andersson, Liv Ullmann, Margaretha Crook, Gunnar Björnstrand, Jörgen Lindström

Fotografia : Sven Nykvist
Banda sonora: Lars Johan Werle

Presentació a càrrec de Sergi Costa

Si hi ha un director que aconsegueix arribar a les profunditats més íntimes de la consciència humana, al més profund de l'ànima, aquest és Bergman. El seu és un cinema on el dramatisme i l'angoixa formen part de l'atmosfera on viuen uns personatges sempre atormentats en la cerca de respostes al sentit de la seva existència. Amb plans sovint lents però precisos, la reflexió sobre la vida és una constant a la seva obra.

Persona és segurament un dels seus millors films, i també un dels més complexos i susceptible de més interpretacions. L'estudi de la naturalesa humana per mitjà de la relació entre dues dones o una reflexió sobre el poder dels mitjans i de la realitat i ficció en les nostres vides, són només algunes de les seves possibilitats.

Woody Allen

21/05/2009

La Rosa púrpura de El Caire
The Purple Rose of Cairo, 1985.
EUA, Color. 84 min.

Guió : Woody Allen
Repartiment: Mia Farrow, Jeff Daniels, Danny Aiello, Irving Metzman, Stephanie Farrow
Fotografia : Gordon Willis
Banda sonora: Dick Hyman

Presentació a càrrec de Irene de Puig

Psiquiatres, Manhattan, Jueus, relacions de parella, depressió, culpabilitat, manca d'autoestima, són alguns dels coneguts temes a l'obra del gran director de Brooklyn. Autor d'una prolífica carrera i sovint autobiogràfica, els seus films sempre són caracteritzats per guions molt personals, carregats d'enginyosos diàlegs, divertits alhora que filosòficament profunds i que han creat una marca de la casa, un segell inconfusible. A la Rosa Porpra del Caire, el novaiorquè, feia un homenatge al cinema sense oblidar les arrels filosòfiques, clarament platòniques de moltes de les seves obres.

Pedro Almodóvar

18/06/2009

La Ley del deseo

La Ley del Deseo, 1987.
Espanya, Color. 102 min.

Guió : Pedro Almodóvar
Repartiment: Eusebio Poncela, Carmen Maura, Antonio Banderas, Micky Molina, Helga Liné, Manuela Velasco, Nacho Martínez, Fernando Guillén, Bibiana Fernández
Fotografia : Ángel Luis Fernández
Banda sonora: Bernardo Bonezzi

Presentació a càrrec de Marta Sureda

Abanderat del naturalisme i antisistema del clàssic cinema espanyol, les seves pel·lícules acostumen a contenir una forta marginalitat social, plena de personatges provocadors i escandalosos, i amb un llenguatge sovint escatològic i grotesc, sempre amb tints de caire sexual. Tot com a resposta irreverent a una burgesia i al poder establert que el director desteta i amb la clara intenció de desestabilitzar-lo fent trontollar les seves encarcerades bases.

En aquest sentit, La Ley del deseo és un clar exemple del seu cinema. Amb un guió amb fortes referències sexuals i escenes polèmiques i famoses com les de Carmen Maura ruixada amb la manguera al carrer per apaivagar el seu calor o les de sexe explícit d'Antonio Banderas i Eusebio Poncela, el film és recordat com un dels més provocadors del director manxec.

revisem els
grans directors
temporada 2008/2009

T'interessa el cinema?
Vols participar en el cinefòrum
de la biblioteca de Salt?
Volem trobar-nos per parlar de pel·lícules,
intercanviar opinions i aprofundir-hi.

Lloc

Biblioteca Pública de Salt
c/ Sant Antoni, 1 - Tel. 972 24 03 22
bibsalt@ddgi.es

Hora

2/4 de 9 del vespre

Més informació

<http://www.bibgirona.net/salt/cinema>

Amb la col·laboració del Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona

Orson Wells

18/09/2008

El Quart Manament

The Magnificent Ambersons, 1942
EUA, Mercury / RKO pictures. B/N. 148 min.

Guió : Booth Tarkington, Orson Welles
Repartiment: Joseph Cotten, Dolores Costello, Anne Baxter, Tim Holt, Agnes Moorehead, Ray Collins, Erskine Sandford, Richard Bennet, Orson Welles.

Fotografia : Stanley Cortez
Banda sonora: Bernard Herrmann, Rob Webb

Presentació a càrrec de Ramon Girona

Després de Ciutadà Kane, Welles dirigia aquesta segona pel·lícula basant-se en la novel·la homònima de Booth Tarkington guanyadora del Pulitzer de 1919. El film és un clar exemple de l'estudi profund del guió i del gran domini del llenguatge cinematogràfic característics del director nordamericà. Aprofitant la mestria de grans professionals com Bernard Herrmann i Stanley Cortez i amb la confiança en actors insignes com Joseph Cotten, aconseguia una obra mestra, a l'alçada del seu primer brillant debut

Howard Hawks

16/10/2008

Quina fera de Nena!

Bringing Up Baby, 1938.
EUA, RKO Pictures. B/N. 102 min.

Guió : Dudley Nichols, Hagar Wilde
Repartiment: Katherine Hepburn, Cary Grant, Charles Ruggles, Walter Catlett, Barry Fitzgerald, May Robson, Fritz Feld, Leona Roberts.

Fotografia : Russell Metty, Max Steiner
Banda sonora: Roy Webb

Presentació a càrrec d'Imma Merino

Considerada una de les comedies clàssiques més divertides de tots els temps, aquesta història de la noia i la seva extravagant mascota segueix entretenint a tots els públics. Tot i no ser un dels gèneres més representatius de Hawks (més recordat per films de cinema negre com "El somni etern", "Tenir o no tenir" o "Scarface"), l'estil de direcció i els diàlegs intel·ligents i enginyosos, són visibles en aquest film interpretat per una meravellosa Katherine Hepburn i un còmic Cary Grant.

Jean Renoir

20/11/2008

El Riu

The River, 1951.
França - EUA, Oriental Int. Films. Color 99 min.

Guió : Rumer Godden, Jean Renoir
Repartiment: Nora Swinburne, Esmond Knight, Arthur Shields, Suprova Mukerjee, Thomas E. Breen, Patricia Walters, Radha, Adrienne Corri, June Hillman
Fotografia : Claude Renoir
Banda sonora: M.A. Partha Sarathy

Presentació a càrrec d'Àngel Quintana

La història de The River és una adaptació de l'autobiografia de l'escriptor Rumer Godden, que va col·laborar al guió amb Jean Renoir. Aquesta reflexió poètica sobre l'Índia obre el camí a una generació de directors occidentals que descobriren així Orient. The River és una intemporal i eterna lliçó sobre l'amor, la vida, i la mort, acompanyada d'una fabulosa banda sonora que rescata músiques tradicionals. Ben segur que és un film que no deixarà indiferents els espectadors que es deixin seduir per la història que transcorre a les vores del Ganges, en la qual el riu es converteix en símbol de la vida.

Joseph L. Mankiewicz

18/12/2008

Juli Cèsar

Julius Caesar, 1953.
EUA, MGM. B/N. 121 min.

Guió : Joseph L. Mankiewicz
Repartiment: Marlon Brando, James Mason, John Gielgud, Louis Calhern, Edmond O'Brien, Greer Carson, Deborah Kerr
Fotografia : Joseph Ruttenberg
Banda sonora: Miklos Rózsa

Presentació a càrrec de Pep Prieto

Mankiewicz és sovint oblidat injustament quan es parla de grans directors a la història del cinema. Malgrat aquest greuge, alguns dels seus films com "De sobte, L'últim estiu", "L'empremta", "Juli Cèsar", i sobretot, "Tot sobre Eva", són sempre recordats pels amants del cinema com peces mestres. Guionista durant molts anys fins que no va poder dirigir les seves pròpies produccions, el seu és un cinema equilibrat, on combina perfectament la ironia i la sofisticació dels seus guions amb una direcció d'actors precisa i alhora que eficient. Des de la comèdia o el cinema negre, passant pel musical, i sobretot, pel drama, explorà amb èxit una àmplia varietat de gèneres.

Amb "Juli Cèsar", aconseguia un dels seus treballs més rodons i recordat com una de les millors adaptacions d'una obra de Shakespeare.

Luchino Visconti

15/01/2009

Rocco i els seus germans

Rocco e i suoi fratelli, 1960.
Itàlia, Titanus films. B/N. 177 min.

Guió : Suso Cecchi d'Amico, Luchino Visconti, Vasco Pratolini
Repartiment: Alain Delon, Renato Salvatori, Annie Girardot, Katina Paxinou, Alessandra Panaro, Spiros Focás, Max Cartier, Corrado Pani, Rocco Vidolazzi, Claudia Cardinale.
Fotografia : Giuseppe Rotunno
Banda sonora: Nino Rota

Presentació a càrrec de Jordi Artigal

Rocco i els seus germans, El gatopardo i Mort a Venècia són els principals títols d'aquest director amb una obra basada sobretot en el neorealisme. La pròpia contradicció dels seus orígens a la vida real, fill de l'aristocràcia però amb una forta formació marxista, es transmeten als seus films que recullen el millor del cinema italià del moment. Darrera Rocco no només hi ha el drama d'una família del sud d'Itàlia, també hi ha la tragèdia familiar en la seva visió més clàssica.

Stanley Kubrick

19/02/2009

Lolita

Lolita, 1962.
EUA, MGM. B/N. 152 min.

Guió : Vladimir Nabokov
Repartiment: James Mason, Shelley Winters, Sue Lyon, Peter Sellers
Fotografia : Oswald Morris
Banda sonora: Nelson Riddle

Presentació a càrrec de Guillem Terribas

La perfecció tècnica i meticulositat de Kubrick en la confecció de les seves obres és llegendària. Els seus orígens al món de la fotografia són visibles en uns films on sempre els plans estan perfectament planificats i estudiats per expressar el màxim. Les seves són pel·lícules rodones, exactes, que defugen l'ambigüitat. A Lolita, el gran director americà, portava a la pantalla amb el suport de Vladimir Nabokov, el seu pare literari, la complexa i polèmica història d'una relació incestuosa que quedarà sempre com un dels seus inoblidables films juntament amb altres com Barry Lindon, Senders de Glòria o 2001.